

11 • 18.12.2019

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven evankelisluterilaisten seurakuntien lehti

Kohti joulun rauhaa

Suihkoset
kiitollisina
elämästä

► Takakansi

Maaningalla
Kummin kaa

► Sivu 6

Lapsi haastaa
uskoa ja
ajattelua

► Sivu 4

kirkkojakoti.fi

JOULU tuo valon

Milloin Jeesus oikeasti syntyi? Uusi testamentti ei anna suoraa vastausta. Se kertoo vain, että Jeesus syntyi ”yöllä”.

Usein väitetään, että joulun alun perin pakanallinen juhla. Tämän niin sanotun korvausteorian mukaan roomalaiset viettivät 25. joulukuuta Voittamaton aurinko -jumaluuden juhlaa. Tämän juhlan kirkko olisi sitten ominut ja korvannut sen jälkeen, kun kristinus-kosta tuli 300-luvulla pääuskonto.

Suattaapi olla. Mutta suattaapi olla toisinkin. Nykyisin merkittävät tutkijat pitävät korvausteoriaa virheellisenä. Antiikin lähteet osoittavat, että jo 200-luvun puolessa välissä lännen kristityt viettivät joulua 25.12. Normaalisti pakanallisia auringon juhlaa vietettiin elokuun 9. ja 28. päivinä. Keisari **Aurelius** perusti Sol Invictus -juhlan vasta 274 yhdistääkseen ideologisesti hajanaista imperiumia. Siirto joulukuulle sopi Aureliuksen uskontopoliitiikkaan muutenkin: hän halusi nitistää nousevan kristinuskon.

Mitä merkitystä asialla on meille? Ei ehkä paljonkaan. Pääasia, että Jumala syntyy ihmiseksi, tulee vierellemme ja lunastaa meidät synnin ja kuoleman vallasta.

Silti ajankohtakin puhuttelee. Jumala syntyy paitsi ”yöllä”, myös kaikkein pimeimpään vuodenaikaan. Juuri silloin kun on kaikkein pimeintä, syttyy valo. Juuri silloin, kun aurinkokin tuntuu kääntäneen maailmalle selkänsä, Jumala kääntää meille kasvonsa.

Samasta asiasta kerrotaan Raamatun ensimmäisellä sivulla, kun Jumala luomistyönsä yhteydessä erottaa toisistaan valon ja pimeyden. Häneltä näiden kahden erottaminen toisistaan käy luonnostaan, me ihmiset tarvitsemme harjoitusta. Ei ole helppoa nähdä, mikä on totta ja oikein, mikä valhetta ja väärin. Nykyaikana asioi-

den paljous ja ristiriitaisuus tuntuvat kasvavan. Totuuksia on yhtä paljon kuin eturyhmiä. Keskustelukulttuuri vaikuttaa jyrkältä.

Parannusta on helppoa tehdä toisen synneistä. Oman peilikuvan kanssa on vaikeampaa. Jokaisella meillä on myös pimeä kellariosasto ja synkkä vintti, joita on vaikea katsoa itse, muille näytämisestä puhumattakaan.

Mutta sinnekin Jumala tahtoo tulla. Senkin Kristuksen valo tahtoo valaista.

Köyhiin, vaatimattomiin ja yksinkertaisiin oloihin Joulun lapsi tahtoo syntyä.

Siispä haluan rohkaista ja kehottaa sinua; salli Rauhan Kuninkaan käydä luoksesi. Jos elät tyytyväistä ja täyteistä elämää, tee siihen sijaa myös Kristukselle. Jos elämäsi tuntuu vaatimattomalta ja rikkinäiseltä, anna se Herralle synnyinsijaksi. Silloin voit saada kokea, kuinka profeetta **Jesajan** sanat ovat edelleen, tänäkin jouluna totta:

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, koittaa suuri kirkkaus. (Jes. 9:1)

Siunattua ja valoisaa Kristuksen syntymäjuhlaa toivottaen

JARI JOLKKONEN
KUOPION HIIPPAKUNNAN PIISPA

LYHYESTI

Piispat rohkaisevat yhteistyöhön

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispat rohkaisevat kasvattajia kouluissa ja päiväkodeissa pitämään esillä kulttuuriperintöä. Piispat vetoavat koulujen rehtoreihin ja päiväkotien johtajiin, jotta yksittäisten epäselvyyksien vuoksi ei katkaistaisi seurakuntien, koulujen ja päiväkotien hyvin toimivaa yhteistyötä. Perustuslakivaliokunnalta piispat toivovat kannanottoa siihen, voidaanko koulun yhteisiä juhlia järjestää kirkossa.

Seurakuntien joulukalenterit jaossa

Pääkaupunkiseudun seurakunnat on toteuttanut yhteisen joulukalenterin jo neljä kertaa. Tänä vuonna Kuopion ev.lut. seurakunnat liittyivät mukaan joukkoon. Perinteisen piparkakku-jakelun sijaan torilla jaettiin 3.12. aamulla joulukalenterit. Joulukalenterin lukuista paljastuu kuvia ja tekstejä, jotka sanomallaan kuljettavat etsimään joulun tähteä. Kuvituksen on tehnyt **Maria Sann**. Suomenkieliset tekstit on laatinut runoilija **Elina Salminen**. Joulukalenteri näkyy myös Kuopion seurakuntien Facebookissa.

Kirkkoherraksi kolme hakijaa

Järvi-Kuopion seurakunnan kirkkoheran virkaan on hakenut kolme kappa-laista: **Paula Hagman-Puustinen**, **Mikko Huhtala** ja **Juha Määttä**. Kirkkoherra valitaan välillisellä vaalilla, jonka toimittaa Järvi-Kuopion seurakunnan seurakuntaneuvosto. Uusi kirkkoherra aloittaa työssään 1.6.2020. Kirkkoherra **Reijo Leino** jää eläkkeelle.

Valtuustoaloite

Kuopion ev.lut. seurakuntien yhteiselle kirkkovaltuustolle on jätetty aloite selvitystyöryhmän perustamisesta. Selvitystyöryhmä aloittaisi kaikkien seurakuntien yhteisen ja avoimen keskustelun toiminnan organisointimahdollisuuksista muuttuvassa taloustilanteessa osana seurakuntayhtymän strategiaa. Aloite ja työryhmien kokoonpanot päätetään 17.12. pidettävässä yhteisen kirkkovaltuuston kokouksessa. Selvitystyöryhmän alustavia tuloksia esitellään viimeistään syyskuussa 2020.

#SILMÄTRISTISSÄ

Jouluevankeliumi

SIIHEN AIKAAN antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

NIIN MYÖS JOOSEF lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun.

HÄN LÄHTI SINNE yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kaploi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

SILLÄ SEUDULLA oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seiso Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: »Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.»

JA SAMALLA HETKELLÄ oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.”

KUN ENKELIT olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: »Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.» He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään.

MUTTA MARIA KÄTKI sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

PAIMENET PALASIVAT KIITTÄEN ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

LUUK. 2:1-20

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

He kohtelivat meitä ystävällisesti

Minulla oli mahdollisuus osallistua eri kirkkokuntien ekumeeniseen joulujuhlaan Turun tuomiokirkossa 11.12. Ekumeenisen joulun teemana on vanhusyksinäisyys. Humanitaarisen viestin tilaisuuteen toi **Aira Samulin**. Hänen elämänohjeensa on: ”Positiivisuus lähtee ihmisestä itsestään, ei elämäkokemuksista”.

Rauhanvetoomuksen Tuomiokirkossa esittivät arkkipiispa **Tapio Luoma**, Suomen ortodoksisen kirkon arkkipiispa **Leo**, Helsingin katolisen hiippakunnan asiantuntija, isä **Marco Pasinato** sekä Suomen vapaakristillisen neuvoston puheenjohtaja pastori **Jori Brander** Suomen Metodistikirkosta.

Ensimmäinen Ekumeeninen joulu -tilaisuus järjestettiin Turun tuomiokirkossa vuonna 1994. Perinteeseen kuuluu, että eri kirkkokunnat esittävät yhteisen vetoomuksen maailmanrauhan puolesta.

Tammikuussa vuosittain vietettävä ekumeeninen rukousviikko on kansainvälisesti tunnettu. Rukousviikkoa on vietetty jo yli sata vuotta. Tasavallan presidentti **Sauli Niinistö**n allekirjoittama vuoden 2020 rukouspäiväjulistus tukee kirkkojen yhteistoimintaa.

Ekumenia etsii kristittyjen yhteyttä

Vuoden 2020 Kristittyjen ykseyden ekumeenisen rukousviikon teema on ”He kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti”. Vieraanvaraisuus on kristillisesti tärkeä aihe.

Kristillinen vieraanvaraisuus ei ole vain keskinäistä ystävyystä, vaan se on rakastavaa kohtaamista niiden kanssa, jotka eivät jaa meidän kieltämme, kulttuuriamme tai uskoamme.

Kristus opettaa, että pitäessämme huolta vaikeuksiin joutuneista osoitamme rakkautta hänelle itselleen (Matt. 25:40). Köyhillä ja särkyneillä on erityinen sija Jumalan maailmassa.

*Liekkejä on monta,
valo on yksi,
hän on Jeesus Kristus.
Liekkejä on monta,
valo on yksi.
Hän yhdistää meidät. Virsi 454:1*

KUUKAUDEN VALINNAT

15

SUOMEN Lähetysseura toimittaa apua 15 maan lapsille joululauluiltojen tuotoilla.

80

KUOPION seurakunnissa lauletaan Kauneimpia joululauluja yli 80 kertaa.

52 000

KOTIMAANAPU on myöntänyt seurakunnille avustuksia 52 000 euroa vähävaraisten jouluruokailuihin ja jouluruokakasseihin köyhille perheille.

SEURAKUNTIEN kiinteistöjen määrä, vuosikulut ja investointi- sekä korjaustarpeet ovat erittäin suuret. Jäsenmäärän ja verotulojen pienentyessä on tärkeää sopeuttaa kiinteistömenoja tarpeiden ja tulojen muuttuessa. Kuopion seurakuntien kiinteistöjen vuosikulut ovat 3,8 miljoonaa euroa, kymmenen vuoden yhteenlaskettu peruskorjaus- ja investointitarve on noin 50 meur. Juuri perustetut kaksi kiinteistöstrategian työryhmää laativat kiinteistöstrategian kaupunkialueelle ja toisen maaseutualueelle.

KUOPIOLAINEN taiteilija-arkkitehtikaksikko **Jaana Partanen** ja **Heikki Lamusuo** ovat voittaneet Vantaan Tikkurilan kirkon julkisivutaiteen suunnittelukilpailun.

KAUNEIMMAT Joululaulut -tilaisuuksissa kerätään varoja kehitysmaiden lasten hyväksi. Keräysvaroin tuetaan vammaisten lasten koulutusta ja terveydenhuoltoa, perheväkivallan ja lapsityön vastaista työtä sekä tyttöjen koulutusta mm. Boliassa, Nepalissa ja Etiopiassa.

RUKOILEN

Armon ja rakkauden Jumala.

Joulun odotus tiivistyy näihin päiviin.

Sielumme kaipaa pyhää hiljaisuutta ja todellista rauhaa ja riemua.

Jumala, armahda meitä.

Avaa silmämme näkemään, mitä sinä olet meille valmistanut.

Opetä meitä jakamaan joulun iloa keskenämme ja antamaan

yltäkylläisyydestämme niille,

joilla on tyhjäät kädet

ja joiden elämä huutaa lähimmäistä.

JOULUN LAPSI

haastaa ajattelun

Jumalan lapseus on suhde. Se kuvaa kristityn ydinidentiteettiä.

Joulun sanoma haastaa jumalakuva ja ihmiskuvaa. Jumala syntyi Jeesusuksessa ihmiseksi aivan pienenä lapsena. Jouluevanke-
liumi on väkevä viesti Jumalan samaistumisesta lapsen osaan.

Kun nämä tutut ja ilmeiset asiat sanoo teologian tohtori **Eriikka Jankko**, sanoma saa erityistä painoarvoa. Hän tutki väitöskirjaansa varten kirkon ydintekstien lapsikäsitteitä. Kuopiossa Jankko kävi kääntymässä jumalanpalvelushankkeen projektisihteerinä, mutta aloittaa ensi vuoden alusta alkaen hiipakuntasihteerinä Mikkelin hiipakunnassa.

”Omien lasten syntymän myötä ihmettelin, mitä on olla lapsi ja lasten kaltainen. Pappina 2000-luvun alkupuolella seurasin uskonnonpedagogiikan virtauksia, jotka sisältävät monia teologisia tulkintoja lapsesta. Monet menetelmistä tulivat luterilaisen kirkon ulkopuolelta ja halusin kysyä, mitä on kirkon oma lapsiteologia. Akateemista teologista tutkimusta lapsesta oli kirjoitettu niukasti eikä esimerkiksi luterilaisen tunnustuskirjojen lapsikäsitteitä ollut tutkittu. Aihe tuntui välttämättömän tärkeältä.”

”En osannut odottaa, että kirkon ydintekstejä olisi niin rikasta lukea lapsikäsitteistön läpi. Tekstikohtia on valtavasti ja koko kristinuskon tulkintalinjan voi sanoittaa lapsena olemisen valossaan. Jeesuksen sanat lapsista ja lasten kaltaisuudesta ohjaavat kunnioittamaan jokaisen lapsen ainutlaatuisuutta ja sitä mysteeriä, että Kristus itse kertoo olevansa läsnä luoksemme tulevaisuudessa.”

”Oman uskoni kannalta merkittävää on, että korostan suhteeseen asettumisen merkitystä sekä suhteesta lapseen että suhteesta Jumalaan.”

Lapsi on riippuvainen toisesta

Lapsen esimerkki ohjaa Jankon mukaan ulkopuolisesta tarkkailusta vastavuoroisuuteen. Lapseus on olemuksellinen suhde, jota kukaan ihminen ei voi itse valita. Lapseksi syntyminen on täysin lahjaa, johon ei itse voi vaikuttaa.

”Emme voi valita, miten hoivaajamme huolehtivat meistä. Koko olemuksemme ja elämämme on riippuvainen vanhemmilta saadusta elämästä ja huolenpidon lahjoista”, painottaa Eriikka Jankko.

Teologisesti puheesta lapseudesta ja vanhurskaudesta on yhtenevyyksiä.

”Jumala ehtii lahjoittamaan kaiken, ennen kuin ehdimme pyytää mitään. Aivan pienten lasten kaste korostaa Jumalan lahjoittavaa toimintaa: vanhurskaus on kasteessa saatu Jumalan lahja, jossa Jumala tunnustaa lapsekseen. Usko liittyy osaksi lapseksi tunnustamisen ja tunnustautumisen vuoropuhelua ja uskon esikuvana on lapsen lahjaksi saama usko. Jumala kutsuu täysin riippuvaisen olennon elämään lähellään.”

Jumalanpalveluksessa Jumalan perheväki kokoontuu yhteen ja ehtoollisen sakramentissa otetaan jälleen vastaan Jumalan lahjat.

”Samalla tunnustaudumme ja tunnustamme toisemme lapsiksi.”

Myös puhe uudestisyntymästä päivittäin viittaa vastasyntyneeksi lapseksi tulemiseen.

Lapseuden ihanne ei Jankosta ole vain passiivinen vastaanottamisen ihanne, vaan myös vastusta siihen, että huomaa saaneensa lahjana kaiken rakkauden – jopa koko elämän. Lutherin katekismuksissa lapsi on esimerkillinen, koska lapsi vastaa saamiinsa lahjoihin kiittolisuudella, joka ilmenee palveluna ensin kotona ja laajentuu sitten kutsumukseksi palvella Jumalaa ja koko maailmaa. Lahjan logiikka synnyttää kiittolisuuden ja palvelun. Se poikkeaa laskelmoivasta ansioitumisen logiikasta. Kasvaessaan lapsi oppii käyttämään lahjojaan toisia varten, mikä tuottaa iloa.

Kohti sisarusrakkautta

Tunnustuskirjoissa ja Raamatussa on monia erilaisia korostuksia lapsesta olemisesta. **Martti Luther** omaksui Jeesuksen opetuksista lasten kaltaisuuden ihanteen. Hän korosti ajatusta Jumalan ”oikeista lapsista”, jota ei voi liudentaa vaikkapa kielen merkityksiin.

Raamaton teksteissä paljastuu laaja kirjo perheiden moninaisuudesta. Raamaton eri kirjoittajien keskeinen kysymys on, millä perusteella Jumalan kansaan tai perheväkeen kuulutaan. Varhaisissa teksteissä kuuluminen isän sukulinjaan oli tärkeintä. Myöhemmin siirryttiin etnisen rajan sekä oikean jumalanpalveluksen ja moraalin tarkkailusta tulkintaan, että suhde Jumalaan on ratkaiseva.

Jeesus puhutteli seuraajiaan lapsiksi, kehotti lasten kaltaisuuteen ja opetti asettumaan rukouksessa lapsiksi suhteessa Jumalaan. Ajatus Jumalan lapseudesta purki varhaisten kristittyjen keskuudessa sosiaalisia hierarkioita vapaiden ja orjien sekä miesten ja naisten väliltä. Jeesuksen julistus Jumalasta isänä ilmaisee jumalasuhteen läheisyyttä, luottavaisuutta ja rakkautta.

”Tällä jumalakuvalle on myös eettisiä vaikutuksia. Jumalan luomis- ja lunastustyössä osoittama rakkaus jokaisesta ihmisestä kohtaan merkitsee radikaalia velvollisuutta myös sisarusrakkauteen – tai vähintäänkin keskinäiseen kunnioitukseen perhemuodosta ja alkuperästä riippumatta”, Eriikka Jankko kuvaa.

Raamaton kertomuksissa sisarus-suhteissa näkyy elämän koko kirjo, joka myös paljastaa, miksi lapseuden ihanne suhteessa toisiin ihmisiin on vaativa eettinen ihanne.

”Aikuisuuden ihannetta pidetään usein täytenä ihmisyytenä. Termi ’aikuinen’ viittaa ikäkauteen, kun lapseuden käsite viittaa suhteeseen: ihmiseksi ei voi syntyä olematta jonkun lapsi. Lapseus liittyy ihmiset ylisukupolviseen keskinäisriippuvuuteen ja keskinäiseen sisaruuteen”, Jankko avaa.

Lapsi on myös kirkolle lahja

Varhaiset kristityt korostivat lasten vastaanottamisen merkitystä seurakunnan keskelle. Seurakunta tarvitsee esimerkkejä siitä, mitä on olla Jumalan lapsi ja lasten kaltainen. Kristittyjen ydinidentiteetti on olla Jumalan lapsi.

”Kirkossa kaipaamme lasten esimerkiksi. Lapsi keskellämme on lahja. Toivon, että messuissa koko yhteisöä ja kirkkotalaa tarkasteltaisiin kysyen, miten toivotamme lapset ja toisemme tervetulleiksi. Lapset ovat kirkossa indikaattori siitä, onko jumalanpalvelusyhteisö avoin lasten – tai niiden muiden – vastaanottamiselle, joissa Kristus on salatulla tavalla läsnä.”

Eriikka Jankon mielestä kirkko kantaa historiallista taakkaa, jossa velvoitteena oli kasvattaminen kansalaiskuriin. Kasvatus suuntautui pikemminkin pois lapsesta olemisesta.

Jumalanpalveluksissa Raamaton ja tunnustuskirjojen lapsiteksteistä käytetään vain pientä osaa.

”Kuitenkin Raamaton teksteissä esiintyy toimeliaita profeettallisia lapsia ja Jumalan erityistehtävään valitsemia lapsia. Katekismuksissa ihanteellinen lapsi on aktiivinen toimija, joka osaa arvioida, millainen toiminta miellyttää Jumalaa: lapset osaavat kertoa, mikä kirkko on ja millainen Jumala on.”

Lähteiden lukuisat lapsitekstit ja niiden tulkinnat poikkeavat toisistaan ja tulkinnat heijastelevat aikansa ihanteita.

”Ehkäpä nyt on aika huomata myös Raamaton ja tunnustuskirjojen korostukset aktiivisista ja osallistuvista lapsista.”

MITÄ MIELESSÄ?

ULLA REMES

Pauno Pohjolaisen riisoja Riisassa

Taivaan ja helvetin avioliitto. Portti. Körtti ja körttiprinsessa. Suomen ortodoksiseen kirkkomuseoon levittäytyvät **Pauno Pohjolaisen** teokset näyttelyssä 70 lihavaa ja laihaa vuotta.

Miksi teoksiasi nähdään nyt juuri RIISASSA, kuvataiteilija Pauno Pohjolainen?

”Minulla on nyt 70-vuotisjuhla-vuosi, jota juhlistan kahdella näyttelyllä. Toinen nähtiin Helsingissä TM-galleriassa ja toinen on esillä helmikuun loppuun saakka Kuopiossa. Riisassa oli 1999 50-vuotisnäyttelyni, museon ensimmäinen profaanin taiteen näyttely.

RIISA on tärkeä inspiraation lähteeni ja ikonit puhuttelevat minua. Sain aikanaan elinikäisen ilmaisen pääsylipun sinne. Olen onnellinen ja ylpeä, että kotikaupungissani on tällainen hieno ”kansallisgalleria.”

Mikä tekee teoksesta jumalallisen?

”Jaa-a, vaikea kysymys. Se on salattua, miten pyhä koskettaa; minne tuuli kulkee ja mistä se tulee, mutta sen huminan voi kuulla. Usein teosteni nimistä kysytään tausta-ajatuksia, ja vitsailenkin, että teos nimeltä *Profeetta Elian taivaaseenastuminen* voisi olla aivan hyvin *Viipurin pamaus*. Riveillä asuu valhe, rivien välissä totuus!”

Millainen näyttely on 70 lihavaa ja laihaa vuotta?

”Se on vuoropuhelu museon pysyvän näyttelyn ikonien ja esineistön sekä modernin nykyaikaisen välillä. Teoksistani osa on ripustettu vanhan, arvokkaan kirkkotaiteen sekaan luomaan intensiivistä vuoropuhelua historian ja nykypäivän välille.

Minua on luonnehdittu veistäväksi maalariksi, ja suuri löytöni oli rikkoo kaksiulotteisen muoto. Se sama tapahtuu ikonin edessä olevassa riisassa, joka ulottuu kaksiulotteisen pinnan yli kolmiulotteiseksi muodoksi. Se peittää ja paljastaa, ja sama dialoginen jännite on omissa teoksissani. Monessa teoksessa on esimerkiksi romupellistä tehty riisamainen muoto.

Minut on aikanaan palkittu Ars Fennicalla ja Pro Finlandialla juuri siitä, että päivitin siirtolaisten ikonit ja paikallisen käsityötaidon modernin taiteen olomuotoon.”

www.riisa.fi

ULLA REMES

NIMELTÄ KUTSUTTU

Eevi on joulun lapsi

Kun **Eevi Anna Eliisa Kekki** sai nimensä, ei vanhemmilla ollut ollenkaan joulumielessä. Eevin nimipäivä on jouluaattona, mikä on joskus Eeviä itseään harmittanut. Nimipäivä hukkuu muuhun touhuun, mutta aina sentään joku muistaa.

”Itseasiassa Eevi on nykyisin ihan ylpeä nimestään, kun se osuu suureksi juhlapäiväksi”, sanoo äiti **Päivi Rummukainen**.

Eeviä kutsuttiin vauvaksi miltei ristiäispäivään saakka, sillä perheessä ei ollut selkeää mielipidettä tytön nimestä; pojalle olisi kyllä ollut nimi valmiina.

Toinen nimi Anna oli myös valmiina ja se on kulkenut myös suvussa.

”Anna-nimestä olen pitänyt jo lapsena ja aina tiennyt laittavani sen joskus omalle lapselle.”

Nimeksi haettiin jotakin suuhun sopivaa, suomalaista, helppoa nimeä, joka toimi-

si myös kansainvälisissä yhteyksissä. Lisäksi nimen piti olla i-loppuinen, kun muutkin perheessä – jopa koira – kantivat i-loppuista nimeä.

”Eevi löytyi ihan viime hetkellä, vasta kun oli pakko joku nimi ilmoittaa.”

Eevi sai kolmanneksi nimeksi Eliisan rytmin ja soinnun takia. Piti löytää kolmitavuinen nimi, joka sitoisi muut etunimet yhteen eli sisältäisi kirjaimet e, a ja i.

Eevi on muunnelma raamatullisesta Eevasta. Eevikin on vanha, jo 1870-luvulla käytössä ollut nimi, mutta kalenterinimeksi se tuli vasta vuonna 1964. Jouluaattona on myös Eveliinan nimipäivä, mutta sen alkuperä on toinen.

Eeva, hebrean merkityksin ”elävä, kaikkien elävien äiti” on vuodesta 1646 lähtien ollut kalenterissa 24.12. Kun luomiskertomuksen logiikan mukaan

Aatami ja Eeva syntyivät samana päivänä, on nimipäiväkin yhteinen.

Aatami ja Eeva sijoitettiin jouluaattoon syntiinlangenneen ihmiskunnan edustajina, sillä seuraavana päivänä syntyi Vapahtaja.

KAIJA VUORIO

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

**Hautaustoimisto
Parviainen Oy**

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

**Asianajotoimisto
Kalevi Pitkänen Oy**

Puistokatu 6,
70110 KUOPIO
puh. 017 282 2211
www.kalevipitkanen.com
aatsto@kalevipitkanen.com
AA, VT Kalevi Pitkänen ja
OTT Piia Törhönen-Sirviö

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

**ASIANAJOTOIMISTO
ESA AIRAKSINEN**

Tulliportinkatu 34, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

**Hautaustoimisto
J. NURRO OY**

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 017-261 3065, 040-505 6287
saila.lehto@nurro.fi www.nurro.fi

**Luotettavaa ja ammattitaitoista
Kukka-, hautaus- ja pitopalvelua**

Palvelemme Tuusniemellä, Riistavedellä,
Vehmersalmella sekä lähikunnissa

Kukkatupa, Huoltotie 5, Tuusniemi p. 017-661610

19 53
**KUOPION
HAUTAUSTOIMISTO
NIIRANEN**

HAUTAUSALAN AMMATTILAISET

**KUOPION HAUTAUSTOIMISTO NIIRANEN
& KOIVUMÄEN KARTANO**

Kuopion hautaustoimisto Oy Niiranen
Savonkatu 24, 70110 Kuopio
Puh: 017 261 3686
kuopion@hautaustoimistoniiranen.fi
www.hautaustoimistoniiranen.fi

Koivumäen Kartano Oy
Koivumäenkuja 18, 70800 Kuopio
Puh: 017 3614 291
kartano@koivumaenkartano.com
www.koivumaenkartano.com

MITÄ EROA ON

Jeesuksella ja joulupukilla?

Helppo veto. Äkkiseltään kuulostaa pätevältäkin. Jeesus ja joulupukki kuuluvat samaan keksittyjen olentojen sarjaan. Mutta kun heitä vertailee tarkemmin, huomaa ettei tämä pidä paikkansa alkuunkaan. Yhteistäkin löytyy, mutta erot ovat paljon suuremmat kuin yhtäläisyydet.

Kammataan Lapin lääni

Lennetään helikopterilla Korvatunturille ja siivilöidään Lapin lääni millin kammalla. Minkäänlaisia jälkiä oikeasta joulupukista pajoineen eli löydy. On vain pukkia näytteleviä ihmisiä ja lelutehtaissa tehtyä rekvisiittaa.

Johtopäätös on kiistaton. Pukki ei ole todellinen henkilö.

Tutkitaan sitten Nasaretin miestä. Helikopterista havainnoinnin sijaan käytetään toisenlaista metodologiaa, sitä jota historian tutkimuksessa käytetään. Pöyhitään varhaisimmat Jeesuksesta kertovat lähteet eli neljä evankeliumia ja varhaiskristillisyyden vaiheet. Päälle vielä muutama kristillisen liikkeen ulkopuolinen maininta.

Jälleen tulos on selvä. Ei-kristitynkin on myönnettävä Jeesuksen historiallisuus. Sellainen Jumalan valtakunnan profeetta todellakin eli ja toimi ajanlaskun taitteen aikoihin Israelin maassa.

Toki evankeliumeissa liioitellaan monia asioita ja evankelistojen omakin kynä jälki näkyy siellä täällä. Silti kaiken takana on lihaa ja verta oleva historian henkilö. Hänestä tehdään tieteellisiä tutkimuksia ja kuka tahansa voi lukea hänen omia sanojaan evankeliumien sivuilta.

Siksi Jeesusta ei voi sanoa satuhahmoksi samassa mielessä kuin joulupukkia. Kaikki hänestä väitetty perustuu oikeasti tapahtuneisiin asioihin. Hänestä ei voi keksiä mitä tahansa tarinaa.

Tutkitaan kokemusten taustat

Silti Jeesukseen sisältyy myös uskonvarainen ulottuvuus, sillä hänen tarinansa jatkuu hänen maanpäällisen elämänsä jälkeen.

Kohta pitkäperjantain jälkeen Jeesuksen seuraajat väittivät hänen heränneen kuolleista. Hän kun ei ollut tavallinen ihminen, vaan ihmiseksi tullut Jumalan Poika. Siksi hän on hengellisellä tavalla seuraajiensa kanssa.

Näitä väitteitä ei voi todentaa aikakoneella tai historiallisella tutkimuksella. Mutta niiden takana olevat kokemukset ovat todellisia. Ulkopuolisia ne eivät tietenkään vakuuta, mutta ne muuttivat Jeesus-liikkeen suunnan. Syntyi usko ylösnousseeseen ja hengellisellä tavalla läsnäolevaan Jumalan Poikaan.

Joku voi toki väittää kokeneensa samalla tavalla joulupukin läsnäoloa. Hän muistaa pukkia iltarukouksessa ja uskoo tämän aivan oikeasti vierailevan ainakin joissakin kodeissa.

Toisen kokemusta ei tietenkään voi kiistää. On lähdettävä siitä, että hän kokee kuten väittää. Myös silloin kun näyttää, että kokemusväite esitetään pilanpäiten tai muiden vastaavien kokemusten kumoamiseksi.

Mutta kokemusväitteen taustat voidaan tarkistaa. Silloin pukin ja Jeesuksen erot tulevat esiin.

Pukkiuskova vaikuttaa yksityisyritysjälkeltä. Hän tuskin voi esitellä kantansa tueksi kohtalotoveria. Ei ole olemassa vakavissaan pukkiiin uskovien yhteisöä, jonka historiaa voidaan seurata ajassa taaksepäin kenties joihinkin alkutapahtumiin saakka. Emmekä tietenkään löydä Lapiста pukin pajaa.

Kristityn tilanne on toinen. Hänestä lähtee langat todelliseen historiaan. Hän liittyy pitkään ketjun, joka ulottuu aina maanpäällisen Nasaretin miehen ensimmäisiin seuraajiin asti. Kukaan kristitty ei ole temmannut uskoaan hatusta, vaan se on opittu muilta.

Kovat vai pehmeät lahjat?

On selvää, etteivät Jeesus ja joulupukki ole kilpailijoita, eikä kukaan vakavissaan väitäkään niin. Pukkitarinaa pidetään pelkästään hauskana satuna, jolla tuodaan lisää jännitystä lasten jouluun.

Silti joulun hahmojen vertailu on hyödyllistä. Sitä ei tehdä katsomuksellisen voittajan selvittämiseksi, vaan tarkoitus on toinen. Niin saadaan valaiseva näkökulma Jeesus-uskoon. Vertailusta voi tulla hengellinen matka, jonka varrelta löytyy hienoja aarteita.

Aloitetaan lahjoista. Molemmat Joulun herrat tuovat niitä, mutta erilaisia ja erisyistä. Korvatunturista kannetaan maallista tavaraa niihin koteihin, jolla on varaa ostaa niitä. Tarkasti ottaen ne eivät siis ole lahjoja ollenkaan.

Jeesus ja joulupukki ovat samanlaisia satuhahmoja.
Uskomusolentoja molemmat. Siis pohjimmiltaan epätosia.
Silti kummallakin narrataan herkkäuskoisia joulun (t)aikaan.

Silti pukin tuomiset ilahduttavat kovastikin. Tavaraa on mukava saada vaikka kaapin täytteeksi.

Jeesus taas tuo taivaallisia lahjoja. Ei edes pehmeitä vaan näkymättömiä paketteja. Jumalan lapseuden ja taivaan autuuden. Lohdutusta suruun ja ystävyyttä yksinäisyyteen.

"Onkos täällä kilttejä lapsia", pukki kysyy ovelle.

"Kyllä on, me vaikka lauletaan sulle", lapset vastaavat tuliaisten toivossa. Pukin lahjat ansaitaan, ainakin periaatteessa.

Jeesuskin koputtaa ovelle, mutta hän etsii syntisiä ihmisiä. Niitä jotka tarvitsevat anteeksiantamista ja parantavaa armoa.

"Älä yritä maksaa lahjoistani, olen tehnyt sen sinun puolestasi", hän sanoo.

Minä en kannan, vaan minua kannetaan

Jeesukseen uskotaan eri tavalla kuin joulupukkiin. Pukkia uskotellaan lapsille. Heidät yritetään saada vakuuttumaan Korvatunturin isännästä tonttuineen.

Jos tarina menee täydestä, lapsi on innoissaan ja vähän pelkääkin. Jouluun tulee suloista taikaa, vaikka jokin takaraivossa kuiskailee, että tässä on jotakin mätää. Pukilla kun on ihan naapurin sedän ääni.

Jeesukseen uskovakin epäröi. Uskon ja epäilen. En ymmärrä paljoakaan, mutta silti kunnioitan ja kiitän häntä. Epävarmanakin osaan turvautua häneen ja pyytää apua.

Toisin kuin joulupukin kohdalla, kristityn usko ei kannattele Jeesusta. Jos uskoni ja rukoukseni hiipuisi olemattomiin, Jeesus itse ei häviä mihinkään. Hän ei silti jätä ihmislastaan. Vaikka me olisimme uskottomia, Jumala pysyy uskollisena, Raamatussa luvataan.

Tätä on armo. Minä en ylläpidä Jumalan suosiota, vaan se annetaan minulle ansioistani riippumatta. Siksi jouluun sopii niin hyvin lahjojen antamisen perinne. Niin muistamme ensimmäisen joulun ihmettä.

Teille on syntynyt Vapahtaja. Hän on lahjoista suurin, kallein ja kaunein.

MAANINGAN KUMMIPÄIVÄSSÄ oltiin kummin kaa

Maaninkatalolla käy vilske ja hulina. Mukana menossa on Kurjien Kummien kerho, norsu ja nalle.

Kummien ja lasten yhteinen päivä alkaa perhemessulla Maaningan puukirkossa, minkä jälkeen osallistujat ohjataan siirtymään tien toiselle puolen Maaninkatalon aulaan. Aulassa tulijaa odottaa lämmin joulupuuropöytä. Aterian lomassa on kiva seurata Kurjien Kummien Kerhon humoristista näytelmää joukosta, jonka jäsenet kokevat itsensä kurjiksi kummeiksi. Näytelmän tarkoituksena on johdatella osallistujat kummipäivän sisältöön parodian kautta.

”Samaistun näihin KKK-kerhon tyypeihin, sillä koen, että en ole mallikummi, vaikka olen töissä seurakunnassa. Tuntuu, että suhde omiin kummilapsiin voisi olla läheisempi”, pohtii vs. nuorisotyönohjaaja **Sanna Parni**.

Käytävällä vilahtaa kaksi isoa hahmoa. Norsu ja nallehan ne siinä antavat ylvi- toset ohikulkeville lapsille samalla, kun ne kiertelevät tutkimassa tehtävapisteid- den tarpeistoa.

”Meillä on täällä esimerkiksi käsi- ja kasvomaalausta, askartelua, kastepu- kunäyttelyä, aarreseikkailua ja onginta”, Parni luettelee.

Yhteistä aikaa kummin kaa

Valtakunnallista kummipäivää vietettiin 2.6., ja sen ideana oli tarjota mahdollisuus yhteisen ajan viettämiselle kummin ja kummilapsen kanssa. Se on myös Maaningan joulukuisen kummipäivän kantava ajatus.

”Kummi voi ottaa lapsen mukaansa valmiiseen tapahtumaan, missä lapselle on paljon mielekästä tekemistä. Samalla tapahtumassa on mahdollisuus keskustella lapsen kanssa kristillisistä asioista.”

Kummiutta pidetään yleisesti tärkeänä ja harkinnan arvoisena asiana. Vanhemmat puntaroivat tarkkaan, kenet kelpuutetaan lapsen aikuiseksi ystäväksi. Kummiksi valittavalle tämä on iso luot- tamuksen osoitus, josta iloitaa. Toisaalta joku voi kokea kummiuden myös

PEETU, 3, pääsi avustamaan saarnassa ja kolehdin keruussa.

vaikeana, koska siihen kuuluu hengen- lisen kasvun tukeminen ja ohjaaminen.

”Haasteeksi voi myös muodostua kummin oma epävarmuus siitä, mitä hän ajattelee, uskoo tai tietääkö tarpeeksi kristillisestä uskosta ja että kuinka puhua lapselle Jeesuksesta. Seurakunta haluaa olla tukemassa kummeja ja mukana myös näissä pohdinnoissa.”

Perinteisen kummiuden lisäksi kummiksi pääsee myös muulla tavalla. Kummilasta kaipaava voi ilmoittautua kummiksi lähetys- tai avustusjärjestön kautta, jolloin hän saa yhteyden avus- tusmaan ihmisiin ja elämään. Monesti kuukausittainen avustuksena lahjoitet- tava summa auttaa yksittäisen lapsen sijaan koko yhteisöä, missä lapsi elää.

Seuraavaa valtakunnallista Kummipäivää vietetään 31.5.2020.

MAIJU KORHONEN

NORSU JA NALLE kiersivät Maaninkatalolla hauskuuttamassa vieraita touhuillaan.

KOLUMNI

Joulunomi

Entinen työkaverini antoi minulle varsin osuvan lempinimen Joulunomi. Olen aina rakastanut joulua ja sen valmistelua. Lapsuudessa kätkin hyvisä ajoin elokuussa lahjoja vanhemmilleni kotimme vaatehuoneeseen. Tosin elintarvikkeita sisältäneet vanhat villasukat alkoivat jo lokakuussa tuoksumaan epäilyttävältä.

Neljä vuotta sitten joulun alla saimme pelottavan tiedon rakkaamme vakavasta sairaudesta. Aiheen käsittely oli vaikeaa ja rankkaa, niinpä pelkoon kadonneiden sanojen sijaan aloimme kuvittamaan joulupalloja. Perhees- sämme on aina ilmaistu isoja tunteita

kuvin ja sävelin. Istuimme hiljaisuuden vallitessa lapsuudenkotini ateljees- sa ja maalasimme kolmessa sukupol- vessa joulupalloja. Yksi maalasi pöllöjä, toinen metsoja, kolmas oravia.

Ja siitä se sitten lähti. Sairaus onnek- si selätettiin ja saamme nauttia kolmen sukupolven yhteisistä jouluhetkis- tä tänäkin jouluna. Maalata joka vuosi uudet pallot, mistä on tullut joulun valmisteluun uusi traditio. Ja valmis- telun voi aloittaa hyvissä ajoin, kun siltä tuntuu.

Löysin muutama vuosi sitten **Pekka Ruuskan** kirjoittaman joululaulun *Suutari ja vieras*, jossa kiteytyy minulle koko joulun ja välittämisen ajatus.

Näkemällä toisemme ja välittämällä toisistamme teemme elämästä hyvää. Laulun sanat puhuttelevat viisaudel- laan. Joulunomi toivookin, että tänä vuonna kauneimmissa joululauluissa lauletaan taas yhdessä tätä laulua.

”...Niinpä viimein menee vanha mies jo nukkumaan, näkee unta, sanoo vieraille ettet tullutkaan, vieras kertoo, olin luonas tänään kolmasti. Hyvää joulua ja kiitos sydämestäni.”

KIRSI SOININEN

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

KASTETUT

Angelina Victoria Naukkarinen,
Jasper Ilmari Jaakkonen,
Aatu Oskari Viitikko,
Leo Väinö Alexander Kosunen

KUOLLEET

Sulo Einari Andersin 90,
Anja Kaarina Heiskanen 86,
Ari Pekka Tirkkonen 55,
Anna Liisa Heiskanen 93,
Vilho Kalevi Roininen 82,
Raili Helena Erkinkorpi 69,
Katri Maria Utriainen 93,
Kaija Leena Pyykönen 66,
Raija Aulikki Ritvanen 91,
Jaakko Tapio Sivola 83,
Raija Sinikka Pomplun 74,
Aila Lea Marjatta Koponen 86

ALAVA

KASTETUT

Hugo Onni Olavi Koskinen,
Sofie Alexandra Venäläinen,
Ilona Kristiina Sallinen,
Elis Albert Ahopelto,
Elviira Olivia Iisakka,
Iida Aurora Kanninen,
Onni Pekka Aleksanteri Kankare

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Juho Antti Iisakki Iivarinen ja
Eveliina Johanna Viljakainen

KUOLLEET

Risto Heikki Kasanen 51,
Riitta Liisa Huuhtanen 79,
Arja Liisa Kainulainen 70,
Taina Marjatta Brunell 93,
Maila Annikki Niskanen 98

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Eemil Toivo Tapani Kemppainen,
Muuruvesi; Konsta Kalevi
Laukkanen, Tuusniemi; Seelia
Elina Vellamo Räsänen,
Kaavi; Peppi Ilona Savolainen,
Tuusniemi

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Lauri Tapio Taskinen ja Taika
Maarit Johanna Väättäinen, Kaavi

KUOLLEET

Kirsti Kyllikki Weeman 91, Nilsä;
Elsa Marjatta Ruotsalainen 86,
Nilsä; Sinikka Anneli Miettinen 81,
Tuusniemi; Raimo Antero
Voutilainen 72, Tuusniemi; Mikko
Verner Pekkarinen 92, Nilsä;
Toimi Johannes Tolppanen 76,
Kaavi; Anja Maria Leskinen 79,
Säyneinen; Risto Eenokki
Happonen 83, Kaavi; Kalle
Juhani Vartiainen 72, Riistavesi;
Unto Aulis Mustonen 82, Kaavi;

Kari Juhani Korkalainen 66,
Nilsä; Sirkka Annikki Leskinen 79,
Nilsä; Lyyli Sofia Tirkkonen 92,
Juankoski; Veikko Johannes
Holopainen 81, Riistavesi;
Erkki Juhani Hartikainen 82,
Säyneinen; Jonne Matti
Kiikansalo 59, Kaavi; Veikko
Olavi Villman 80, Kaavi; Pasi
Antero Hiltunen 57, Nilsä; Iines
Marjetta Taskinen 81, Nilsä; Eino
Sakari Vartiainen 77, Juankoski;
Viljo Edvard Soininen 93,
Vehmersalmi; Toivo Antero
Miettinen 71, Tuusniemi; Mirja
Kaarina Miettinen 67, Tuusniemi;
Petra Josefina Penttinen 49,
Nilsä; Jaakko Tapio Keinänen 90,
Riistavesi; Lauri Pekka Ahonen 70,
Nilsä; Saara Marjatta Tukiainen 93,
Kaavi; Eero Johannes Holländer 66,
Säyneinen; Reijo Tapio Santanen 82,
Riistavesi; Simo Pekka Miettinen 72,
Tuusniemi; Esko Pekka
Heiskanen 85, Nilsä.

KALLAVESI

KASTETUT

Luna Rauha Aurora Vähäsarja,
Hilma Sirkka Inkeri Mesimäki,
Viola Vanessa Hiltunen,
Urho Martti Kalervo Laurila,
Lilja Kyllikki Ahonen,
Eetu Nikolas Ilmari Perämäki,
Kiira Elise Karttunen,
Venla Leena Mwaaria Tikkanen,
Malla Eveliina Toropainen,
Max Noel Johannes Kaivonurmi,
Minea Vieno Emilia Kivelä,
Aava Vivian Sonninen,
Onni Juhani Kukkonen,
Mila Aleksandra Rissanen,
Eeli Oliver Sebastian Roppola,
Ella Lilja Maria Asikainen,
Heikki Eemil Pitkänen,
Linnea Helmi Lotta Miettinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Mauri Veikko Tapio Tuovinen ja
Sari Marjatta Luotolainen

KUOLLEET

Toivo Aulis Olavi Jäntti 87,
Raili Sanelma Heikkinen 88,
Raija Anneli Kavcic 70,
Veikko Johannes Savolainen 91,
Eine Inkeri Vaskonen 82,
Eija Lea Tuovinen 89,
Mirja Helena Tolvanen 64,
Arto Heikki Juhani Hyvärinen 71,
Lari Sebastian Miettinen 30,
”Sade” Neijonen,
Irja Elisabet Pulkkinen 88,
Matti August Karttunen 88,
Aino Tuulikki Antikainen 91,
Pekka Olavi Korhonen 76

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Pihla Emma Erika Siimes,
Aale Einari Turunen,

Ilona Hannele Laukkanen,
Alma Helmi Happonen,
Jon-Leon Mikael Mäkinen,
Niilo Erkki Ilmari Jalkanen,
Veera Anniina Inkala

KUOLLEET

Aune Marjatta Savolainen 93,
Paavo Olavi Venäläinen 87,
Toini Mirjam Leskinen 86,
Sisko Anneli Sorjonen 79,
Kerttu Kaarina Koistinen 88,
Kerttu Kyllikki Nyysönen 87,
Pauli Kalevi Koistinen 80,
Milja Eila Pöyhönen 88

PUIJO

KASTETUT

Selma Lyidia Hämäläinen,
Johanna Alina Jokinen,
Eemil Oliver Vepsäläinen,
Lilja Ingrid Komulainen,
Konsta Elias Yrjänä,
Tomas Victor Niskanen,
Saga Sofia Eveliina Laatikainen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Esa Pekka Kämäräinen ja
Noora Ilona Virkkunen

KUOLLEET

Matti Kaatrasalo 85,
Elvi Piippo 87,
Marja Liisa Pellilä 71,
Paavo Juhani Pirinen 100,
Riitta Anneli Juutinen 62,
Martti Ilmari Ronkainen 80,
Pirjo Liisa Koistinen 61,
Helvi Kerttu Annikki Reinilä 93

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Iivari Vilho Petteri Savolainen,
Elli Vilhelmiina Rönkä,
Iivo Tapio Kinnunen,
Miia Elsa Aurora Kajan,
Valtteri Väinö Tapani Toikkanen,
Elli Aada Annikki Ahonen,
Solja Linnea Tiihonen,
Juho Reino Juhani Mannier,
Väinö Eetu Tapani Kuikka,
Otto Eino Oliver Leskinen,
Olavi Taneli Aleksanteri Takkunen,
Aatu Viljami Tukiainen,
Joel Eemil Remes,
Elma Maria Korhonen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Jatta Kristiina Jokinen ja
Marko Antero Salomaa

KUOLLEET

Niilo Ensio Heikkinen 97,
Aarne Kullervo Parviainen 94,
Erkki Jääskeläinen 89,
Marja Katriina Tissari 71,
Einari Ruuskanen 77,
Leo Johannes Eskelinen 86,
Mikko Lilja 84,
Eila Inkeri Miettinen 83

Twaarna

IHMISEN elämä täyttyy onnesta ja syyllisyydestä, aluista ja lopuis-
ta, toiveista ja odotuksesta. Kaiken läpi kulkee Jeesuksen lupaus,
lohdun ja rohkaisun punainen lanka: taivas tuntee sinut, ole
kärsivällinen. Kuninkaan paluu on jo lähellä. #twaarna #2adventti

7. JOULUK. 2019 @MIKKOALAVA

SANALLISTA

Joulunpyhät

Ensimmäisestä joulusta alkoi armon aika

Kirkko ja koti -seurakuntalehti jaetaan Kuopiossa ja seurakun-
tiemme alueilla lähes jokaiseen kotiin. Monella muulla paikka-
kunnalla seurakuntalehti tulee vain jäsenille kuin tilattuna. Siten
tämäkin pieni palstakirjoitus on merkittävä tilaisuus toivottaa
hyvää Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntymäjuhlaa
Joulua vuonna 2019 kaikille lukijoille!

Joulun aika vaikuttaa jokaisen suomalaisen elämään. Juhla
tuntuu ja näkyy, vaikka sen sisältöä tai merkitystä ei kukaan
ole tilannut. Joulun lomakautena elämä koko maassamme on
hetken poikkeuksellisen erilaista normaaliin arkeen verrattu-
na. Joulua vietetään kaikkialla maailmassa. Ajanlaskummekin
jaetaan aikaan vuosina ennen ja jälkeen ensimmäisen joulun.

Ihmiskunta ei tilannut joulua eikä sen aihetta. Me saimme
sen lahjaksi. Jumala käsittämättömässä viisauudessaan antoi
tilaisuuden hetken aikaa ajan historiassa tulla itsensä kans-
sa kohdatuksi ihmisenä ja syntyi joulun lapsena Betlehemis-
sä. Tuntemme talliin syntyneen Vapahtajamme vaatimattoman
elämän alun. Pienestä hiljaisesta alusta alkoi koko maailman
uusi aika. Armon aika.

Jumalalla on elämämme lujasti käsissään. Kuolleista ylös-
nousseen ja taivaaseen astuneen Jeesuksen elämä jatkuu yhä.
Ensimmäisestä joulusta lähtien Jumala näkyvällä tavalla ihmi-
seksi syntyneenä vakuuttaa meille olemassa oloaan ja pysyvyyt-
tään. Armon aika ei tuonut tullessaan heti täydellistä rauhaa.
Jeesus syntyi meille Vapahtajaksi kaikista rauhattomuuksis-
tamme, keskeneräisyyksistämme ja puutteistamme. Siksi meil-
lä on aina erilaisina hetkinä ja ajanjaksoina yksilöinä ja kansa-
na rauha Jumalassa!

Vuonna 1939 jouluna Kollaan joella suomalaiset sotilaat lauloivat
kenttähartaudessa *Enkeli taivaan* -virttä lujasti, jotta silloinen
viholliseksi kutsuttu lähimmäinenkin sen kuulisi rauhan viesti-
nä sodan keskellä. Ihan kaikki sodan kokeneet olisivat rauhan
heti halunneet ja tilanneet.

Käy iloiten ja rohkeasti kohti uutta armon vuotta 2020!

MATTI PENTIKÄINEN
Kirkkoherra
Kallaveden seurakunta

Kirkko kotonasi

Virtuaalikirkossa voit katsoa verkon kautta jumalanpalvelusta
Kuopion tuomiokirkosta joka sunnuntai klo 10.
Lähetykset tallennetaan, ja niitä voi katsoa myös myöhemmin.

www.virtuaalikirkko.fi

Linjurin Kukka
Puijonkatu 45, p. 046 921 4720,
JOKA PÄIVÄ 8-18
verkkokauppa avoinna 24/7
linjurinkukka.com
info@linjurinkukka.fi

PUIJON KIVI
HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT
PYÖRÄKATU 15, KUOPIO
Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!
Puh. 017 282 9000
puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

**HAUTAKIVET
LISÄKAIVERUKSET**
sekä kaikki kivialan palvelut

KIVILÄHDE
KAAVIN KIVI
1989

KAAVIN KIVI OY - KIVILÄHDE
Kirjokuorentie 6, Kaavi
p. 017 6880100, myynti@kaavinkivi.fi
Avoinna ma-pe 8-17
www.kaavinkivi.fi

**HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA**

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY
Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811
Myös lisänimien kaiverukset
ja kivien entisöinnit

KIVI PAJA *Kiven
Kauneutta
Kunnioittaen*

- Lisänimien kaiverustyöt
- Hautakivet ja entisöintityöt
- Pronssituotteet, Kivilyhdyt
- Paikallista palvelua

Kivipaja Sari Kämäräinen
Jääskelänkatu 1, Kuopio
myynti@kivipajasarik.fi
www.kivipajasarik.fi
puh. 050 575 0004

Hautaustoimisto
LÄNSIVUORI
Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531
www.lansivuoriky.fi
Hautakivinäyttely
liikkeessämme
-tervetuloa tutustumaan!

**KAIKKEA KIVAA
KOTIIN**

WWW.KEITTITUNING.FI

Tietokoneapu
puhelimet & tabletit
**Kotitalous-
vähennys**
www.orden.fi
040 5844 045

• Matot
• Vuodevaatteet • ym.

PYYKKISATAMA
Pesula
Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
pyykkisatama.fi

**ASIANAJOTOIMISTO
KOLARI & CO.OY**
Ville Heikinheimo, Kristian Kakko, Anu Kolari,
Seppo Kolari, Katriina Manninen, Matti Reinikainen,
Ville-Veikko Sallinen
Kauppakatu 39 A, 4.krs, 70100 KUOPIO
(017) 265 7777/puh. (017) 261 1085/fax
www.kolari-co.fi

PERUNKIRJOITUKSET
testamentiit – EDUNVALVONTAVALTUUTUKSET ym. asiakirjat
ammattitaidolla ja joustavin maksuehdoin
Herastuomari Leila M. Tuomainen
p. 044 211 9876, sähköposti tuomainen.leila.m@gmail.com

Luotettava. Laadukas. Kuopiolainen.

1 TILAA TAKSI
0200 11101
TAKSI
YKKÖSET
www.taksi1.fi

Kun suru kohtaa

Sururyhmä läheisen menettäneille

Oletko menettänyt läheisesi? Haluatko käsitellä surua ryhmässä toisten menetyksen kokeneiden kanssa? Sururyhmässä voi luottamuksellisesti jakaa kokemuksia ja tehdä yhdessä surun matkaa.

Seuraava sururyhmä alkaa Siilinjärven seurakuntatalolla ke 12.2. klo 17. Ryhmän muut kokoontumisillat ovat 26.2., 11.3., 18.3. ja 26.3. Ryhmää ohjaavat pastori Sanna Marin ja diakoniatyöntekijä Helena Mattinen.

Jos sururyhmään ilmoittautujia on kahden ryhmän verran, muodostetaan toinen ryhmä joka kokoontuu päiväaikaan 5.2., 12.2., 11.3., 18.3. ja 25.3.

Ilmoittaudu viimeistään 24.1.
verkossa siilinjarseurakunta.fi
tai puhelimitse kirkkoherranvirastoon
017 288 4600.

Lisätiedot: Helena Mattinen 044 7284 646

Lounaskahvila ja pitopalvelu
keskellä Siilinjärveä

SiilinSapuska.com
Kasurilantie 13 Siilinjärvi
017 - 266 2303

Muistotilaisuudet
Vanhusten ateriapalvelut

**Mainosmyynti
Miia Väisänen**
050 315 5849
miia.vaisanen@slpmedia.fi
Seuraava julkaisupäivä 29.1.,
varaukset 20.1. mennessä.

S&P KUSTANNUS

**Sinulle
surun aikana**

Sururyhmä työikäisille

torstaisin 6.2.–12.3. klo 17.00–18.30
Keskuseurakuntatalo, Suokatu 22, B-porras, 4. kerros, sohvahuone
Ohjaajat diakoniatyöntekijä Martti Olsen ja pastori Sanna Alanen
Ilmoittautumiset ke 22.1. mennessä
www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat
tai ryhmänohjaajille Martti Olsenille martti.olsen@evl.fi 040 4848 371
ja Sanna Alaselle sanna.alanen@evl.fi puh. 040 4848 360
Lisätietoja kokoontumiset viikon välein, to 6.2., 13.2., 20.2., 27.2., 5.3. ja 12.3.

Sururyhmä itsemurhan tehneiden omaisille

tiistaisin 11.2., 18.2., 25.2., 10.3., 24.3., 7.4. ja 19.5. klo 17.30–19.00
Alavan seurakuntakoti, neuvottelutila, Keihäskatu 5 b
Ohjaajat pastorit Hanna Vasiljev ja Juha Välimäki
Ilmoittautumiset su 2.2. mennessä
www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat
Lisätietoja Hanna Vasiljev puh. 040 4848 316 hanna.vasiljev@evl.fi
Juha Välimäki puh. 040 4848 317 juha.valimaki@evl.fi

Sururyhmä ikääntyneille

keskiviikkoina 29.1., 5.2., 19.2., 4.3., 11.3. ja tiistaina 12.5. klo 13.00–14.30.
Keskuseurakuntatalo, Suokatu 22 B 4. kerros, sohvahuone
Ohjaajat diakoni Anne-Mari Mertenan ja pastori Salla Tyrväinen
Ilmoittautumiset viimeistään 15.1.
www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat
tai Anne-Mari Mertenan puh. 040 4848 406 mari.mertenan@evl.fi

Sururyhmä lapsille

keskiviikkoina 11.3., 18.3., 25.3., 1.4., 8.4. ja 15.4. klo 17.00–19.00
Poukaman leirikeskus, Poukamantie 105
Ohjaajat diakoniatyöntekijät Maarit Kirkinen ja Riitta Murtorinne
www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat
tai ryhmän ohjaajille maarit.kirkinen@evl.fi puh. 040 4848 369 tai
Riitta Murtorinne riitta.murtorinne@evl.fi puh. 040 4848 437

Sururyhmä nuorille

maanantaisin 10.2., 17.2., 24.2., 9.3., 23.3. ja 4.5. klo 16.30–18.00
Vanha Pappila, Kuninkaankatu 12
Ohjaajat nuorisotyönohjaajat Hanna Kärsämä ja Anu Viippola
Ilmoittautumiset 1.–31.1.
www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat
Lisätietoja ohjaajilta hanna.karsama@evl.fi ja anu.viippola@evl.fi

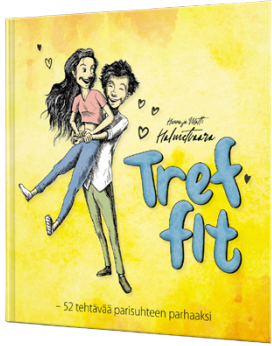
Nilsin sururyhmä

alkaa maanantaina 30.3.
Nilsin seurakuntakoti, Nilsiantie 59
Ohjaajat Nilsin aluepappi Raili Pursiainen ja diakoni Hanna Kokkonen
Ilmoittautumiset su 15.3. mennessä
www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat
tai hanna.kokkonen@evl.fi puh. 040 4888 677

Kaavin sururyhmä

alkaa maanantaina 20.4. Kaavin seurakuntatalolla
Ohjaajat Kaavin aluepappi ja diakonissa Pirjo Sonninen
Ilmoittautumiset to 9.4. mennessä
www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat
tai pirjo.sonninen@evl.fi puh. 040 4888 627

KIRJALLISTA

Henna ja Matti Halmetvaara: *Treffit*. 52 tehtävää parisuhteen parhaaksi. Aikamedia. 154 s.

Treffeillä tutuimman kanssa

Tämänkin lehden sivuilta tuttu ajattelija, opettaja ja kouluttaja **Matti Halmetvaara** on tehnyt puolisonsa **Hennan** kanssa tuoreen ja raikkaan parisuhdekirjan nimeltä *Treffit*.

Se lähestyy aihetta moninäkökulmaisesti. Ytimekkäiden teema-tekstien rinnalla on tehtäviä vuoden jokaiselle viikolle ja 52 jutusta jokainen löytää varmaan omansa.

Ja vaikka Henna ja Matti ehkä ovat tarkoittaneet kirjansa kohdenetuksi ruuhkavuosissa elävile perheellisille pariskunnille, niin koelukijat, tukevasti keski-ikäinen uusiopari, löysivät ajattelun aihetta monenlaiseen elämänasiaan.

Lempitehtäväksemme nousi ohje, jossa piti eri tavoin kertoa toiselle mistä toisessa tykkää: 1.

Sinussa parasta on ..., 2. Tykkään katsoa kun sinä ..., 3. Tykkään kuunnella, kun sinä..., 4. Arvostan sitä, että sinä ..., 5. Kiitos, kun eilen... . Oli sydäntä lämmittävää huomata, että pitämisen lajit olivat melko samankaltaisia. Siitä huolimatta *Treffit* korostaa sitä, että rakastava pari kunnioittaa toistensa erilaisuutta.

Ajattelemme, että kirja sopii erityisesti pareille, joilla on tahtoa yhteiseen hyvään ja halua analysoida itseä ja toista ja ennen kaikkea kuunnella kumppania. Mitään kiiltokuvaihmissä ei tarvitse olla, siitä kertoo jo lystikkään rehellinen kuvituskin.

TERHI LAITINEN

LYHYESTI

Riistaveden kirkko juhli 85-vuotissyntymäpäiväänsä

Auringon säteet valaisevat 85-vuotiaasta Riistaveden kirkkorakennusta kauniisti ja sisältä kaikuvat tuttujen virsien sävelet.

JÄRVI-KUOPION seurakunnan pääkirkkona toimiva Riistaveden kirkko seisoo männikköisellä harjullaan sinisen talvi-taivaan alla. Kirkon etuosassa seisoo korkea jouluasun puettu kuusi. Juhlan teemana on Järvi-Kuopion seurakuntien yhteinen tehtävä olla lähellä Luoja, lähimmäistä ja luontoa. Riistaveden alue seurakunnan vs. 2. kappalainen **Matias Koponen** johtaa juhla jumalanpalvelusta ja saarnavuorossa on kirkkoherra **Reijo Leino**.

”Juhla on paitsi kirkkorakennuksen juhla, se on samalla myös kirkon muodostavan seurakunnan juhla”, Koponen sanoo.

Komea ja kodikas kivikirkko on lähestulkoon täynnä. Tervetulosanojen jälkeen seuraa päivän teemaan sopivia puheita ja musiikkiesityksiä. Osa seurakuntalaisista jatkaa juhlaa vielä Riistaveden seurakuntatalolla, missä tulijoille tarjotaan lämmin juhla-ateria ja kakkukahvit.

Kirkkokiista väritti historiaa

Riistaveteläinen **Pekka Karttunen** juttelee seurakuntatalolla Riistaveden entisen kanttorin **Marjatta Pirosen** kanssa. Karttusen isä **Lauri Karttunen** oli kirkon rakentamisen aikaan silloisen osuuskassan johtajana ja siinä sivussa hän hoiti myös seurakunnan taloutta.

”Kirkon paikasta käytiin kovaa keskustelua aikanaan. Osa halusi kirkon Vartialaan,

osa tähän. Tapauksesta on kirjoitettu näytelmä nimeltä *Kirkkokiista*, jota esitettiin vuonna 2012”, Karttunen kertoo. Värikkäiden vaiheiden jälkeen kirkko vihittiin käyttöön 16.12.1934. Tiilestä muuratussa, rapatussa pitkäkirkossa on istumapaikkoja 330.

Kirkon vieressä sijaitsevassa kappelissa sijaitsevat vainajien säilytystila, omaisten huone, työntekijöiden sosiaalitalat ja yleiset saniteettitalat. Kirkon on suunnitellut riistaveteläinen arkkitehti **Eino Pitkänen** yhdessä arkkitehti **Harry W. Schreckin** kanssa. Sijaintinsa vuoksi kirkko on myös mitä parhain tiekirkko.

”Erikoisuutenamme on altaritaulun tilalla oleva puinen krusifiksi, jonka on valmistanut jyvaskyläläinen eläinlääkäri **Elis Reini-lä** vuonna 1945”, Koponen sanoo.

MAIJU KORHONEN

JUHLAKULKUE saattoi kirkkoväen ulos kirkosta. Ristinkantajana Heikki Vepsäläinen.

Etsivä löytää ja kysyvä saa vastauksen

Koponen on iloinen seurakunnan aktiivisesta osallistumisesta Riistaveden kirkon toimintaan, mutta samalla hän on seurannut mediassa käytäviä kirkkokeskusteluja huolestuneena ihmisten vieraantumisen seurauksena. Koponen kehottaakin ihmisiä tutustumaan luterilaisuuteen uteliaasti ja avoimin mielin, sillä epävarmuus ja epätietoisuus lisäävät jännitteitä ja luovat pelkoja.

”On mielestäni rikkaus kysellä ja etsiä vastauksia. Sitä kautta opimme ymmärtämään paremmin toisiamme ja kulttuuriimme liittyviä tapoja ja uskomuksia”, Koponen toteaa.

BONGAA KIRKKO!

TUULA HYTINEN

Tunnistatko, mistä kirkosta Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien alueelta löytyy tämä yksityiskohta? Osallistu keskusteluun Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien facebook-sivuilla. www.facebook.com/kuopionseurakunnat www.facebook.com/siilinjarseurakunta

LUOTTAMUSHENKILÖ

Seurakuntarakenteet uusiksi?

Mikään ei ole pysyvää, paitsi muutos. Näin on myös Kuopion seurakuntayhtymässä, jossa ryhdytään selvittämään seurakuntarakennetta.

Asiasta tehtiin syksyllä aloite kirkkovaltuustossa, ja nyt asiaa alkaa pohtia erityinen ohjausryhmä. Ryhmään tulee edustus jokaisesta kuudesta seurakunnasta, ja myös kirkkoherrat saavat siihen oman edustajan.

Ohjausryhmän käsikassarana on pääosin kirkkoherroista koostuva selvitystyöryhmä, jota johtaa yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtaja, kirkkoherra hänkin.

Ajatuksena on pohtia kuopiolaisten seurakuntien rakennetta, määrää ja laatua. Vaihtoehtoja on useita. Riittääkö, että Kuopiossa olisi jatkossa yksi ainoa, mutta sitäkin isompi seurakunta, vai pitäisikö esimerkiksi keskustan nykyiset neljä seurakuntaa yhdistää joko yhdeksi tai kahdeksi seurakunnaksi?

Entä miten olisi järkevää järjestää seurakuntatyö haja-asutusalueella? Siellä etäisyydet ovat ihan toista luokkaa kuin Kuopion ruutukaava-alueella, jossa ”lastenvaunuetäisyydellä” on useita kirkkoja.

Valitulla vaihtoehdolla on luonnollisesti vaikutusta siihen, millaisia kiinteistöjä meillä on tulevaisuudessa tarvetta – ja varaa – ylläpitää. Remonttilistalla on jo nyt useita rakennuksia, kuten esimerkiksi Pyhän Johanneksen kirkko (8,2 miljoonaa), Kallaveden kirkko (7,4 miljoonaa) ja Alavan seurakuntatalo (4,4 miljoonaa), ja myös Tuomiokirkkoseurakunnalle olisi lopultakin saatava kunnolliset seurakuntatilat (5 miljoonaa?). Eikä tässä kaikki: myös hallinto haaveilee omasta talosta (3 miljoonaa?).

Onko meillä varaa tähän kaikkeen? Etelä-Suomessa ollaan jopa purkamassa kirkkoja, ja onhan myös meillä Kuopiossa jo yksi kirkko myyty katolilaisille.

PEKKA NIIRANEN kirkkovaltuutettu, YKN:n jäsen Kallaveden seurakunta

Alkavalta selvitystyöltä on lupa odottaa paljon. Kaikki päätökset on kuitenkin tehtävä faktojen pohjalta, ja myös kaikki vaihtoehdot on tässä vaiheessa syytä pitää avoimina.

SUIHKOSET ovat viettäneet monta joulua rakastamassaan Italiassa. ”Tänä vuonna olemme pitkästä aikaa kotona, mutta ehkä joulupöytään laitellaan italialaisia herkuja.”

YHTEEN hitsautuneet

Velkasaneeraus, vakava työuupumus ja syöpä. Tarmo ja Jaana Suihkonen ovat vuosien varrella joutuneet monenlaiseen myllytykseen – mutta päättäneet aina selvitä. Yhdessä.

Eräänä loppukesän yönä kuopiolainen ravintoloitsija **Tarmo Suihkonen** herää siihen, että hän tärisee kuin horkassa. Olo on kaikin puolin huono. Kuumeittarin lukema kohoa yli neljäänkymmeneen asteeseen. Puoliso **Jaana** huolestuu ja ehdottaa ambulanssin kutsumista.

”Jos katsellaan vielä puoli tuntia, ehkä tämä menee kohta ohi”, Tarmo muistaa vastanneensa.

Jaana ei ehdotukselle lämpene, vaan soittaa paikalle apua. Onneksi.

Sairaalassa minulle kerrottiin, että puoli tuntia myöhemmin ei olisi tarvinnut enää tullakaan. Tilanne oli niin vakava, että silloin olisi jo ollut liian myöhäistä”, Tarmo kertoilee.

Tutkimuksissa selviää, että miestä runtelee ankara verenmyrkytys. Huonot uutiset eivät kuitenkaan lopu siihen.

”Perusteellisempien kokeiden ja syynäysten jälkeen sain kuulla sairastavani ruokatorven syöpää.”

Pariskunnan elämässä oli meneillään mukava suvantovaihe, joka äkisti muuttui myrskynsilmäksi.

”Rankkoja aikoja meidän yhteisellä taipaleellamme on riittänyt vaikka muille jakaa. Diagnoosin hetkellä molemmille tuli tunne, että nyt on käsillä se pahin paikka”, Tarmo ja Jaana kuvailevat.

Työuupumus tainnutti

Suihkoset ovat pitäneet yhtä jo reilut kolmekymmentä vuotta. Tavatessaan

toisensa molemmat työskentelivät ravintola-alalla.

”Meillä oli alusta alkaen yhteisenä haaveena oman ravintolan perustaminen. Sellaiseen sitten tarjoutuikin mahdollisuus Maaningalla.”

Ruusuilla tanssimista yrittäjyyden alku ei tosiaankaan ollut. Pariskunta luonnehtii kymmentä Maaningan vuottaan raskaiksi oppivuosiksi, joita leimasi muun muassa 90-luvun alun lama.

”Markan devalvaation vuoksi pankista ottamamme velka kasvoi reilut 300 000 markkaa yhdessä yössä. Saman painajaisen edessä oli aika moni muukin tuolla hetkellä.”

Suihkoset pääsivät vapaaehtoiseen yrityssaneeraukseen ja paiskivat töitä kuin viimeistä päivää maksaakseen velkansa. Kuormitus oli niin kova, että lopulta Tarmo uupui.

”Eräs päivä hän kirjaimellisesti putosi suorilta jaloilta. Ei häntä kyllä silloinkaan meinannut lääkäriin saada. Puolipakolla se onnistui”, Jaana muistelee.

Seurasi viikkokausien sairaalajakso – ja vielä pidempi toipuminen.

”Otti vuosia ennen kuin aloin tuntea oloni taas jollain lailla entiseksi”, Tarmo sanoo.

Toinen toistansa tukien

Tarmon uupuminen oli raskasta aikaa myös Jaanalle. Kun kumppani vierellä väsyi, oli itse jaksettava kahden edestä.

”Kävimme molemmat vuosien ajan terapiassa, ja yhdessä myös parisuhdet-

rapeutin vastaanotolla. Missään vaiheessa emme kuitenkaan edes harkinneet eroa”, Jaana kertoo.

Velkatunnelin päästä alkoi näkyä valoa siinä vaiheessa, kun Suihkoset siirtyivät Rissalan lentoasemalle pyörittämään ravintola Suihkaria.

Olemme aina voineet tukeutua toisiimme

”Voi sanoa, että se oli meidän pelastus. Ravintola tuotti sen verran hyvin, että saimme velkamme maksettua. Rankkaa toki oli, ja ikinä emme ole olleet niin tiiviisti työn kanssa naimisissa kuin lentokentällä. Samalla se oli kuitenkin hyvin antoisaa ja mukavaa työtä.”

Rankkuutta ei Suihkarin vuosina ainaakaan vähentänyt se, että lyhyen ajan sisällä Tarmon äiti kuoli, Jaanan äiti halvaantui ja Jaanasta tuli hänen omaishoitajansa. Käsissä oli aika iso paketti.

”Vaikeudet ovat hitsanneet meitä yhteen. Olemme aina voineet tukeutua toisiimme – niin myötä- kuin vastamäessäkin”, pariskunta arvelee.

Uusi tuttavuus

Se, että puolison kanssa viettää vapaa-ajan lisäksi myös työpäivät, ei ole koskaan ollut Suihkosille ongelma.

”Meille tämä on sopinut hyvin. Välillä tuntuu, että meillä on telepaattinen

yhteys. Monista asioista ei tarvitse edes keskustella, kun olemme automaattisesti niin samoilla linjoilla.”

Tarmon syöpädiagnoosin jälkeen pariskunta on katsellut elämää vähän erilaisin silmin.

”Äkisti ollaankin tilanteessa, jossa ei ole varmuutta elinpäivistä. Enää ei niin vain tehdä viisivuotissuunnitelmia.”

Tarmo kertoo, että asiat, jotka vielä alkuvuodesta tuntuivat tärkeiltä, ovat nyt menettäneet merkityksensä.

Sairastaminen on tuonut mukanaan myös uuden tuttavuuden.

”Hoitojaksojen aikana minulla on ollut aikaa tutustua paremmin henkilöön nimeltä Tarmo Suihkonen. Vuosikausia paiskin töitä lähes yötä päivää ja sivuutin itseni. Nyt on ollut mielenkiintoista nähdä, minkälainen tyyppi minä oikeastaan olen”, Tarmo pohtii.

Tässä viimeisimmässä koettelemuksessa on ollut rutkasti onnea matkasaa: syöpä ei ollut levinnyt, hoidot ovat tehonneet hyvin ja leikkaus onnistuneesti takana.

”Lääkärin mukaan tilanne vaikuttaa lupaavalta.”

Tarmo herkistyy miettiessään kaikkea vuosien varrella kokemaansa.

”Tuntuu aika ihmeelliseltä, että tässä minä vain edelleen olen tolpillani. Ei se voi olla pelkästään omaa ansiota, vaan taitaa olla jollakin meitä suuremmalla sormensa pelissä.”